

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Szerző: *L. J.*Cím: *Méltóságos suszter a
Deák Ferenc-utcában*Forrás: *Magyar Hírlap**Bpest**1936 VII. 5.*

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Nev

Idő

Helyszám

92

Lobmayer Jenő

"1936"

16 Méltóságos suszter a Deák Ferenc-utcában

Lobmayer Jenő dr. tanácsnok 1931-ben nyugdíjba ment. Harmincegy évig szolgált Budapestet s ez idő alatt megszámlálhatatlan esetben képviselte a fővárost kül- és belföldön, mert öt élő nyelvet beszélt; a magyaron kívül németül, angolul, franciául, olaszul és horvátul. Egy kicsit törökül is. Párisban 1925-ben, a városok világtörvénygyűlésén ő volt az előadó. Többek közt ő jelent meg Budapest képviselőjeként a Milánóban az üzleti világtörvénygyűlésen s Kopenhágában a kisvasutak, Fiumében az árumintavásárok, Nizzában az idegenforgalmi ügyek tárgyalására küldte ki a főváros. Két doktorátust szerzett az egyetemen s mint volt közlekedési tanácsnok, ő volt az, aki a HEV megváltása elleni javaslatot készítette. Ötvenhét éves volt, mikor megkezdődött a sok csökkentés a városházán s a fiatalság számára a helycsinálás. Ő nem sokat habozott, nyugdíjba ment és helyet adott az ifjúságnak.

Rá egy évre pedig a Dalszínház-utcában cipőüzletet nyitott. Volt bátorsága ahhoz, hogy zsebében a két diplomával, nagy

nyelvi felkészültségével, méltóságos címmel és 57 éves fejjel új pályát kezdjen és elmenjen iparosnak. A cipészszakma egyik vezetőembere azt mondta:

— A mi mesterségünket nagy megtisztetés érte azzal, hogy egy volt fővárosi tanácsnok beült a pult mögé és nap, mint nap árulja a cipőt.

Öméltósága a boltban

Ma már nem a Dalszínház-utcában, hanem a Deák Ferenc-utca 21. szám alatt dolgozik Lobmayer Jenő dr., a méltóságos suszter. Az üzletben a mennyezetig szaladnak a fehér dobozok, közepén hölgyek ülnek sorba és nyújtogatják lábukat az új cipő elé. Lobmayer Jenő öméltósága a szűk kis kasszából dirigálja az eladást. Átadja a pénztárkulcsokat helyettesének és megmutatja mai „ügyosztályát”. Hátul hatvan cipész dolgozik, az üzletből lehet látni, amint trikóban és meztelen karokkal készítenek a cipőt a közönség szemeláttára. Van gazdag raktára s a felsőrészkészítők külön

szobában működnek. Mikor átmegyünk az udvaron, Lobmayer Jenő büszkén mutatja, hogy tiszteletére a háztulajdonos hűsítő szőkőkutató építtetett a munkásoknak.

— Mi vitte rá, hogy ezt a szakmát válassza?...

— Mert vállalkozó akartam lenni. Nem volt ez újság nekem. Apám bórkereskedő volt a Károly-köruton. Mikor lettem a kereskedelmi érettségim, két évre beálltam hozzá segédnek. Én vezettem az üzletet. Onnan mentem az egyetemre és a főváros-hoz. Most csak azt mondhatom: Alte Liebe rostet nicht! Visszatértem régi szerelmemhez. Igaz: a cikk most nem bőr, hanem cipő. Azért, mert ez nem luxus és nem romló áru. Viszont apám is öt nyelven beszélt már és az irodalomba is belenyúlt. Két szindarabot is fordított, az egyiket angolból, a címe: Kox és Box, fordította Lox. A másik francia darab: Egy kis vihar. 1843-ban vette a házat a Károly-köruton.

Társat keresett a kaszinóban: kinevették

A cipő minden más portékánál jobb. Kalapot évekig elhordanak az emberek, ruhát is: de cipő sűrűn kell. Ezért választottam ezt a szakmát. Egyedül nem vághattam neki. Hozzáfogtam társat keresni. Óriási ismeretségem volt, s ahol csak megfordultam, mindenütt elmondtam, hogy suszter leszek, kereskedő és gyáros egy-

szerre, pénzem is van, szakembert keresek. Még az Országos Kaszinóban is agitáltam, találtam is egy urat, de fel volt habro-rodva, mikor megtudta, hogy cipésznek csábítom.

— Hova gondolsz?! — mondta. — Nekem dollárkötvényeim vannak. Nyolcszázalékos kamatot kapok. Csak nem fektetem a pénzem olyan bizonytalan vállalkozásba, mint a te cipőüzleted.

Azóta minden dollárkötvény csunyán összeomlott, s most, mikor esténként felmegyek a Kaszinóba, számtalanszor elsőhajtják a pénzes barátaim:

— Ha tudtuk volna!...

Tovább hirdetem, hogy mit akarok csinálni és igen kitűnő társat találtam. En is nekiültem a szakkönyveknek és megtanultam a szakmát. Hála Istennek, nagyszerűen prosperálunk, már angliai rendelésünk is van. Verejtékezni kell, itt kell ülni, fel kell használni régi összeköttetéseimet és a barátaim támogatnak is. Azonkívül állandóan jó forgalmunk van.

„Ilyen művelt suszter nincs több Magyarországon“

A cipőszakma eleinte idegenkedve fogadta Lobmayer Jenő vállalkozását. Jeges volt a hangulat. Betolakodónak tartották. Aztán rájöttek, hogy milyen nyeresége a szakmának, ha egy ilyen úr lépi át a műhely küszöbét.

— Ilyen művelt suszter még nem volt